

DIES DE CARNAVAL I A PROP EL DIMECRES DE CENDRA.

En pocs dies, quins canvis!

Carnaval: tapar-se la cara i amagar la nostra persona i la nostra vida. Ho sabem fer no sols per Carnaval, sinó també en altres ambients de tota mena per tal que ens tinguin i ens valorin pel que no som. Disfresses de la personalitat real. Una societat que es disfressa per amagar les seves injustícies, discriminacions i abusos.

Dimecres de Cendra no pot ser un carnaval de l'esperit. Si no hi ha decisió de canvi real, quin sentit té la cendra al front? La Quaresma ens convida a mirar la vida de cara i a dir de debò: *Ho sento. Vull renovar-me. Intentaré fer un canvi. I si posés la meua vida en ordre?*

PRIMERA MIRADA: LA VIDA

Per què no busques una estona de pau i de silenci al començament de la Quaresma per mirar l'estat de la teua vida?

Potser a casa, matí o nit. A una església. Una estona de soledat fins i tot nedant o corrent, o al parc, o caminant... Què és el que visc en l'actualitat? Temps de joia, de serenitat, de pau, de recerca, de dolor, de soledat, d'abandonament, de fracàs...?

Darrerament com anem de relacions, de feina, de donació a altres, de lluita per la pau, per la justícia...? Què em mou de debò? (Escriu, si pots i cal, una mena de compendi dels darrers mesos.)

Miro la vida. És important esdevenir conscient, agraït fins i tot en mig de contradiccions. Soc capaç de donar gràcies a altres, a Déu? Visc obert o tancat? Em comunico bé?

I arriba la pregunta: *Què desitjo realment que vagi essent en endavant la vida per a mi?*

Potser ara és el moment de la fe, ni que sigui poca o sembli inexistent. Mirant la natura, contemplant una imatge, amb la Bíblia entre les mans, entrant en el silenci interior, en presència o absència aparent... calla, prega, recorda, enfada't si ho sents així, lloa, emociona't i obre la porta interior per si arriba una llum, petita, mitjana o resplendent.

(Durant tota la Quaresma intentarem presentar diverses MIRADES.)

Jesús Renau sj.
